

กระพี้จั่น (*Millettia brandisiana* Kurz)

ชื่ออื่น จั่น ปี่จั่น จักจั่น (เหนือ) ตามดแดง

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ผลัดใบ ลำต้นสูงประมาณ 8-20 เมตร เปลือกค่อนข้างเรียบ สีเทาอมน้ำตาล

ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนก ปลายใบคี่เรียงสลับแกนกลาง ใบประกอบยาว 10-20 ซม. ก้านใบประกอบยาว 3-7 ซม. โคนใบบวม มักมีสีคล้ำ ใบย่อย 6-8 คู่ เรียงตรงข้ามใบอ่อนมีขนประปราย ใบย่อยรูปขอบขนานแกมรูปใบหอก กว้าง 0.8-1.7 ซม. ยาว 2.5-7 ซม. ปลายใบแหลมหรือมน โคนใบมนหรือแหลมเบี้ยวเล็กน้อย ขอบเรียบ แผ่นใบด้านบนมีสีเขียวเข้ม ด้านล่างสีจางกว่า

ดอก ออกเป็น ช่อที่ปลายกิ่งและด้านข้างของกิ่ง ยาว 7-22 ซม. แตกแขนงค่อนข้างโปร่ง เมื่อยังอ่อนมีขนสีน้ำตาลอมเหลืองประปราย แต่ละช่อมีดอกจำนวนมาก กลีบเลี้ยงมีสีม่วงดำติดกันคล้ายรูปประฆัง ส่วนบนแยกเป็นกลีบรูปสามเหลี่ยม 5 กลีบ กลีบดอกมีสีม่วงหรืออมชมพู

ผล เป็นฝักแบน กว้าง 2-3 ซม. ยาว 10-14 ซม. ตอนกลางและปลายกว้างกว่าส่วนฐาน ปลายแหลมเป็นงอวย ฝักอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่จะมีสีน้ำตาลอมเหลือง

การขยายพันธุ์ เมล็ด

ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์ ฤดู ฝน

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต ทุกสภาพแวดล้อม ทนแล้งได้ดีมาก ส่วนมากชอบขึ้นตามป่าเต็งรัง และ
ป่าเบญจพรรณ

การใช้ประโยชน์

ทางอาหาร ยอดอ่อน รสฝาดมัน ใช้แกง ยำ

ทางยา -

ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์ ปลายฤดูหนาว-ต้นฤดูร้อน

ที่มาของข้อมูล

กัญญา ดีวิเศษ และคนอื่นๆ.2542. ผักพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.